

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zaměřuje na možnosti využití fyzioterapie v předoperační péči u pacientů s abdominální hernií. V teoretické části je popsána kineziologie břišní stěny a její zapojení do stabilizačního systému páteře. Dále je popsána problematika abdominální hernie se zaměřením na etiologii, rizikové faktory, mechanismy vzniku a případné komplikace. Rozebrána je rehabilitace pacientů před a po operaci včetně různých možností hodnocení zdravotního stavu pacientů. V praktické části je zkoumán efekt rehabilitace na zlepšení předoperačního stavu pacientů.

Metodika práce: Hodnoceno bylo 29 pacientů s abdominální hernií (průměrný věk 63,2 let, $SD \pm 11,3$). Diagnóza byla stanovena lékaři z III. chirurgické kliniky 1. LF UK a FN Motol a z Chirurgické kliniky 2. LF UK a FN Motol, kteří u pacientů indikují rehabilitaci. Před zahájením terapie byla odebrána podrobná anamnéza pacienta. Vstupní a výstupní vyšetření obsahovalo kineziologický rozbor, antropometrické měření, hodnocení hypermobility, diskriminačního cití a analýzu tělesného složení pomocí přístroje pracujícím na principu bioelektrické impedance. Dále byla hodnocena trupová stabilizace ve 3 posturálních pozicích tenzometrickým přístrojem OhmBelt. Pacienti vyplňovali před a po intervenci dotazník SF-36 k subjektivnímu zhodnocení jejich zdravotního stavu. Intervence obsahovala 6-8 individuálních terapií, v rámci kterých pacienti cvičili pod vedením fyzioterapeutů z Oddělení tělovýchovného lékařství FN Motol. Terapie byla zaměřena zvláště na rozvolnění hrudníku pomocí měkkých technik a mobilizačních technik, na nácvik správné aktivace břišního svalstva s využitím prvků dynamické neuromuskulární stabilizace, Vojtovy reflexní lokomoce a kondičního cvičení. Na individuální terapii navazovala terapie na přístrojích (bicyklový ergometr, eliptický trenažer) ve frekvenci 2-3x týdně po dobu 3 měsíců nebo do termínu operace.

Výsledky: Došlo ke statisticky významnému zlepšení trupové stabilizace ve všech testovaných pozicích ($p < .001$) s velkou mírou efektu a také k signifikantním změnám taktilního vnímání na břišní stěně ($p < .001$) s velkou mírou efektu. Nepodařila se potvrdit hypotéza, že by mezi pacienty s abdominální hernií bylo větší zastoupení jedinců s generalizovanou hypermobilitou. Po provedené intervenci pacienti nehodnotili svůj stav subjektivně lépe než před terapií ($p = 0,090$). Došlo k signifikantnímu snížení hmotnosti ($p < .01$), antropometrických parametrů ($p < .001$), snížení tukové hmoty ($p = 0,001$), zlepšení rozvíjení páteře (od $p < .001$ až $p = 0,005$).

Závěr práce: Byl prokázán pozitivní vliv fyzioterapie na zdravotní stav u pacientů s abdominální hernií.